

Rep.Nr.

09/375

ARBEIDSHOF TE BRUSSEL

ARREST

OPENBARE TERECHTZITTING VAN 16 FEBRUARI 2009.

5DE KAMER

Arbeidsongeval
Tegensprekelijk
Definitief

In de zaak :

C, Jos,

Appellant, vertegenwoordigd door Mr
M. VANDORMAEL loco Mr F. DE KEERS-
MAECKER, advocaat te Vilvoorde.

Tegen :

N.V. AXA BELGIUM, met maatschappe-
lijke zetel gevestigd te 1170 BRUS-
SEL, Vorstlaan 25.

Geïntimeerde, vertegenwoordigd door
Mr K. DEFERM loco Mr J. DRIESEN, ad-
vocaat te As.

★

★

★

Na beraad, spreekt het Arbeidshof te Brussel het
hiernavolgend arrest uit :

Gelet op de stukken van rechtspleging, inzonderheid:

- de gedinginleidende dagvaarding van 19 juli 1999;
- het vonnis van de Arbeidsrechtbank te Hasselt van 24 juni 2003;
- het verzoekschrift in hoger beroep d.d. 20 augustus 2003;
- het arrest van het Arbeidshof te Antwerpen, afdeling Hasselt d.d. 19 mei 2004;
- het arrest van het Hof van Cassatie d.d. 7 februari 2005;
- de betekening van het arrest van het Hof van Cassatie met dagvaarding voor het Arbeidshof te Brussel op 14 maart 2007;
- de syntheseberoepsbesluiten na verzending door het Hof van Cassatie houdende gedinghervatting door AXA voor Winterthur Europe verzekeringen N.V.;

Gehoord de partijen in hun middelen en beweringen op de openbare terechtzitting van 19 januari 2009, waarna de debatten gesloten werden.

Gelet op de neergelegde stukken.

★

★

★

Feiten en procedurevoorgaanden

Op dinsdag 26 oktober 1998, na aanvang van de shift op maandag 25 oktober om 22u was de heer C het slachtoffer van een ongeval om 1.00 u ten gevolge waarvan hij zich kwetste aan de rug en een acute lumbago opliep (stuk 1) bij het herplaatsen van het tweede deel van de laatste lastpop in de testwagen. De werkgever werd onmiddellijk 10 minuten later verwittigd (stuk 1). Hij werd tevens verzorgd door de medische dienst van Ford zijn werkgever (stuk 4 dossier geïntimeerde). Een lumbago wordt vastgesteld met een tijdelijke arbeidsongeschiktheid van 21 dagen.

De oorspronkelijke vordering strekt ertoe de wetsverzekeraar te horen veroordelen tot betaling van de wettelijke vergoedingen voor de periode van volledi-

ge tijdelijke arbeidsongeschiktheid van 25 oktober 1998 tot en met 23 november 1998, te berekenen op een basisloon van € 23.921,97, het eigen aandeel van appellante in de medische kosten voorlopig te begroten op € 14,73.

Bij vonnis van 24 juni 2003 oordeelde de eerste rechter dat niet voldoende elementen konden worden aangetoond en bewezen door de heer C dat zich een plotse gebeurtenis had voorgedaan dat zijn letsel veroorzaakte. In casu stond alleen vast dat de heer C, nadat hij het tweede deel van de lastpop in de wagen had geplaatst, plots pijn kreeg in de rug. Nergens blijkt dat de heer C een abnormale houding heeft moeten aannemen. Er waren geen rechtstreekse getuigen die het ongevalsfeit zagen.

Het louter feit uit gebogen houding recht komen en pijn ervaren is geen bewijs van het bestaan van een plotse gebeurtenis maar alleen het bewijs van het plots optreden van pijn dat overal en om welke reden ook, bij wie ook, kan optreden.

De eerste rechter verklaarde de vordering ontvankelijk doch niet gegrond.

Na beroep verklaart het Arbeidshof te Antwerpen in het bestreden arrest het hoger beroep ontvankelijk doch ongegrond.

Volgens de appelrechters slaagt de heer C er niet in een onderscheiden, aanwijsbaar element aan te tonen dat het arbeidsongeval zou hebben veroorzaakt.

Het louter in voorovergebogen houding terug recht komen kan naar het oordeel van het Hof niet beschouwd worden als een plotse gebeurtenis. Tevens zijn er geen rechtstreekse getuigen en is het bewijs onvoldoende aangebracht van de beweerde plotse gebeurtenis. De inspanning behoorde tot de normale dagtaak van de heer C en vergden dus niet meer dan een normale krachtinspanning.

Met haar arrest van 7 februari 2005 vernietigde het Hof van Cassatie het bestreden arrest in zoverre dit het bestaan van een arbeidsongeval verwerpt op grond dat geen plotselinge gebeurtenis is bewezen. Het cassatieberoep wordt voor het overige verworpen. De kosten worden ten laste van de wetsverzekeraar gelegd en de aldus beperkte zaak wordt verwezen naar het Arbeidshof te Brussel;

Ten gronde na verwijzing

Opdat er sprake zou zijn van een arbeidsongeval in de zin van de arbeidsongevallenwet van 10.04.1971 (A.O.W.), dient het bewijs geleverd van het bestaan van :

- een plotse gebeurtenis,
- die tijdens de uitvoering van de arbeidsovereenkomst plaatsvindt,
- een letsel,

Eens deze constitutieve elementen bewezen wordt vermoed, behoudens tegenbewijs :

- dat het letsel door het ongeval is veroorzaakt (art 9.) en
- dat het ongeval dat zich voordoet tijdens de uitvoering van de arbeidsovereenkomst gebeurd is door de uitvoering van de arbeidsovereenkomst.

Het slachtoffer dient dus niet te bewijzen dat de plotse gebeurtenis het letsel veroorzaakt heeft.

Volgens de rechtspraak van het Hof van Cassatie dient de plotse gebeurtenis van die aard te zijn dat zij het letsel kan veroorzaken (zie Cass. 11.1.82, R.W.81-82.1872) .

De plotse gebeurtenis is het bijzondere, duidelijk aanwijsbare, in de tijd en ruimte te situeren element dat voorvalt tijdens de uitvoering van de overeenkomst waarin eventueel de oorzaak te vinden is van het feit dat het letsel zich heeft voorgedaan.

De plotselinge gebeurtenis mag niet verward worden met het plots optreden van het letsel, of het plots optreden van de pijn.

De uitoefening van de gewone en normale dagtaak kan een plotse gebeurtenis opleveren, voor zover in die uitvoering een element aanwijsbaar is dat het letsel kan hebben veroorzaakt; terwijl het niet vereist is dat dit aanwijsbaar element onderscheiden is van de uitvoering van de arbeidsovereenkomst (zie Cass. 03.04.2000 AC 2000, 219; zie Cass 18.05.1998; AC 1998, 261).

De plotse gebeurtenis moet geen abnormaal karakter vertonen (zie Cass 26.05.1967 Arr Cass, 1967, 1179,

met conclusie van de 1ste Advocaat-generaal Ganshof van der Meersch in Pas 1967, I, 1138).

Het is dus niet vereist bijzondere omstandigheden aan te tonen, of een bijzondere gebeurtenis of feit waardoor de getroffene verplicht was een beweging te maken of een daad te stellen die niet tot zijn normale dagtaak behoren.

De vraag of het een dagelijkse of banale beweging betreft is onbeduidend. Ook een banale handeling of gebeuren kan een plotse gebeurtenis uitmaken (zie Cass 20.10.1986 AC. 86-87, 224).

Het volstaat derhalve - maar het is ook onontbeerlijk - dat de getroffene het bewijs levert van het bestaan van een letsel en van een plotse gebeurtenis tijdens de uitvoering van de arbeidsovereenkomst waardoor het letsel kan zijn veroorzaakt, opdat het letsel vermoed wordt behoudens tegenbewijs door een ongeval te zijn veroorzaakt.

Het bewijs van de plotse gebeurtenis, kan worden geleverd door alle middelen van recht, getuigen inbegrepen, evenals door ernstige en met elkaar overeenstemmende vermoedens.

De feitenrechter oordeelt hierover soeverein.

De eigen verklaring van de getroffene volstaat niet om het bewijs te leveren van de plotse gebeurtenis, maar dient te worden bevestigd door bepaalde, gewichtige, en overeenstemmende vermoedens (Arbeidshof Gent 19 april 1990, JTT 90, 269).

In casu zijn er voldoende ernstige en met elkaar overeenstemmende vermoedens dewelke het bewijs van de door appellante aangehaalde plotse gebeurtenis opleveren zijnde op 26 oktober om 1u bij het maken van deze specifieke draai-hefbeweging bij het herplaatsen van het tweede deel van de laatste lastpop van 25 kg in de testwagen met als gevolg (tegenbewijs wordt niet gevraagd door de wetsverzekeraar) een vereking van de rug laag lumbaal, zijnde een lumbago. Dit bewijs blijkt uit hiernavolgende vermoedens allen ernstig en met elkaar overeenstemmend nl. :

- de verklaring van de heer C aan zijn werkgever op 26 oktober om 1u10 is onmiddellijk, eenduidig en werd nooit gewijzigd,

- het ongevalsfeit gebeurde gedurende de dienst van de heer C op het werk,
- de werkgever werd onmiddellijk 10 minuten later verwittigd (stuk 1 bovenaan),
- om 1u10 werden de eerste zorgen verleend door Dr. Schoofs (stuk 1). Appellant werd dus ook verzorgd door de medische dienst van de werkgever (stuk 4) niet tegengesproken door geïntimeerde,
- om 1u15 verliet de heer C het werk,
- de huisarts Dr. Joniaux onderzocht de heer C op dinsdagmorgen na het ongevalsfeit en stelde een lumbago vast,
- er is tevens een onrechtstreekse getuige zijnde de heer S R

Het feit dat Dr. Joniaux slechts een verklaring opstelt op 9 november, en dat het diensthoofd veiligheid de aangifte arbeidsongeval slechts invult op 16.11.1998 zijn van geen relevantie voor de beoordeling van het bewijs noch ontkrachten zij deze.

De medische kosten voortvloeiend uit dit arbeidsongeval dienen op grond van artikel 28 AOW door de wetsverzekeraar vergoed en geïntimeerde betwist de vordering van appellant van deze medische kosten niet. De vordering dient toegekend.

Het hoger beroep komt voor als gegrond.

Nu appellant zelf slechts de wettelijke vergoedingen vordert voor de tijdelijke volledige arbeidsongeschiktheid van 25.10.1998 tot en met 23.11.1998, zonder enige blijvende arbeidsongeschiktheid in te roepen, is er geen aanleiding tot aanstelling van een geneesheer deskundige. Het Hof meent dat de uitkeringen verschuldigd zijn vanaf 26.10.1998 en dat de dag van 25 oktober een materiële vergissing is gezien de shift begon op 25 oktober om 22 u maar het ongevalsfeit om 1u dit is dan 26 oktober.

Het in acht te nemen basisloon bedraagt terecht het begrensde bedrag van € 23.921,97.

★

★

★

OM DEZE REDENEN :

Het Arbeidshof,

Gelet op de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, zoals tot op heden gewijzigd, inzonderheid op artikel 24;

Rechtsprekend op tegenspraak,

Na verwijzing bij arrest van 7 februari 2005 door het Hof van Cassatie,

Verklaart het hoger beroep ontvankelijk en gegrond;

Zegt voor recht dat de heer C het slachtoffer werd van een arbeidsongeval op 26 oktober 1998 te 01 uur;

Zegt voor recht dat het wettelijk vermoeden ingesteld door artikel 9 van de arbeidsongevallenwet van 10 april 1971 niet is weerlegd, zodat de letsels die de heer C heeft opgelopen, geacht worden te zijn veroorzaakt door het arbeidsongeval ;

Veroordeelt geïntimeerde tot betaling aan appellante van de door de arbeidsongevallenwet van 10 april 1971 voorziene vergoedingen op basis van :

- tijdelijke volledige arbeidsongeschiktheid van 26 oktober 1998 tot en met 23 november 1998,

- er is geen blijvende arbeidsongeschiktheid ingevolge het arbeidsongeval,

- op grond van een basisloon van € 23.921,97 ,

Veroordeelt geïntimeerde tot betaling aan appellant van de som van € 14,73 euro provisioneel begroot t.t.v. medische kosten,

Te vermeerderen met de wettelijke en gerechtelijke intresten,

Legt de kosten van het hoger beroep voor het Arbeidshof te Brussel ten laste van N.V. AXA BELGIUM, door appellante partij begroot op € 160,78 rechtsplegingsvergoeding hoger beroep (maximumbedrag) en voor geïntimeerde begroot op 145,78 (basisbedrag) ;

Aldus gewezen door de 5de kamer van het Arbeidshof
te Brussel en ondertekend door :

Mevr. B. CEULEMANS : Eerste Voorzitter,

De Heren :

E. MAGNUS : Raadsheer in Sociale Zaken
als werkgever,

D. VRIJSEN : Raadsheer in Sociale Zaken
als werknemer-arbeider,

En bijgestaan door :

D. DE RAEDT: Griffier,

E. MAGNUS

D. VRIJSEN

D. DE RAEDT

B. CEULEMANS

En uitgesproken op de openbare terechtzitting van de
5de kamer van het Arbeidshof te Brussel op 16 fe-
bruari 2009 door :

Mevr. B. CEULEMANS : Eerste Voorzitter,

Bijgestaan door :

D. DE RAEDT: Griffier,

D. DE RAEDT

B. CEULEMANS